

Πλάτων, Φαιδρος 252 b1 - c2

τοῦτο δὲ τὸ πάθος, ᾧ παῖ καλέ, πρὸς ὃν δὴ μοι ὁ λόγος, ἄνθρωποι μὲν ἔρωτα ὀνομάζουσιν, θεοὶ δὲ ὁ καλοῦσιν ἀκούσας εἰκότως διὰ νεότητα γελάσῃ. λέγουσι δὲ οἷμαί τινες Ὀμηριδῶν ἐκ τῶν ἀποθέτων ἐπῶν δύο ἔπη εἰς τὸν Ἔρωτα, ὧν τὸ ἕτερον ὑβριστικὸν πάνυ καὶ οὐ σφόδρα τι ἔμμετρον· ὕμνοῦσι δὲ ᾧδε·

τὸν δ' ἦτοι θνητοὶ μὲν Ἔρωτα καλοῦσι ποτηνόν,
ἀθάνατοι δὲ Πτέρωτα, διὰ πτεροφύτορ' ἀνάγκην.

τούτοις δὴ ἔξεστι μὲν πείθεσθαι, ἔξεστιν δὲ μή· ὅμως δὲ ἡ γε αἰτία καὶ τὸ πάθος τῶν ἐρώντων τοῦτο ἐκεῖνο τυγχάνει ὄν.

Tento stav, krásný hochu, ke kterému mluvím, lidé nazývají erótem, láskou; avšak až uslyšíš, jak mu říkají bohové, zajisté se při svém mládí zasměješ.

Někteří z Homérovců myslím uvádějí ze zastrčené básně dva verše na Eróta, z nichž druhý je velmi rozpustilý a ne příliš řádný. Zpívají totiž takto:

Lidí smrtelných plémě mu říká létavý Erós,
nesmrtelní jej však zvou Péro, to pro sílu rodící peří.

Těmto je ovšem možno věřit, a možno i nevěřit; příčina stavu milujících je však stejně právě tato.

Poznámky:

Péro = *Pteros*. Normálně řecky *pteron*.

Proklos uvádí i tvar *pteros* - *In Platonis Cratylum commentaria* 16, 39.

Podobně i Olympiodóros, a to právě s odkazem Platónova *Faidra* - *In Platonis Alcibiadem commentarii* 227, 8.

(Překlad je v závislosti na F. Novotném.)

Není úplně vyloučeno, že autorem těchto veršů by mohl být Plátón sám, pouze v návaznosti na tradici Homérovců. Podobný problém s autorstvím ostatně známe ze Symposia, když Aristofanés vykládá mýtus o Androgynovi.